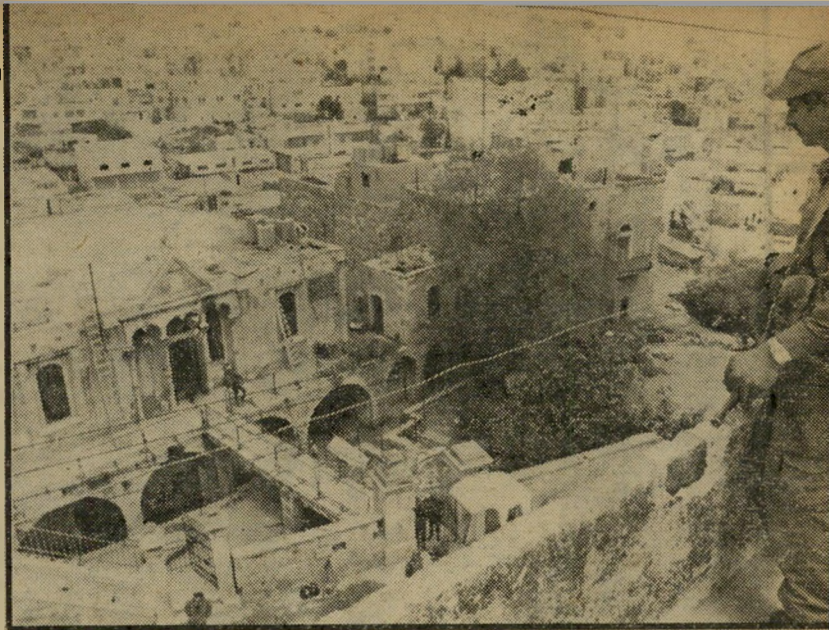

ולכתע - תופת

שעליהם כאילו מגוננות אימהותיהם. ומעגל שני של גברים, רובם מזוקנים, הארי חזים זה בכתפיו של זה, מקפצים ושרים בקול עמוק את שירי השבת. הטכס היה כמעט קבוע. נשות הדסה ממתונות למבקרים, מתפללי קריית-ארבע, המגיעים ממערת המכפלה, אחרי-כך היו צריכים להיערך הקידוש, השירה והפ-

שבע נשות בית הדסה, לבושות כבגדי-שבת, אחוזות בידי ילדיהן, החלו עולות במדרגות, לעבר הגישרון המחבר את בניין הדסה עם הכביש הראשי. מולן, במרחק של כמה עשרות מטרים, צעדו שני גושים, או נכון יותר: שני מעגלים. מעגל ראשון של ילדים קטנים, הבושי כיפות המטלטלות בקצב הריקוד,

לא ינום חייל משקיף על בית הדסה בחברון לאחר המיקרה. בין הטענות של אנשי קריית-ארבע, גם הטענה שחיילי המילואים שהופקדו על שמירת בית הדסה היו קשישים, בלתי מאומנים ולכן השמירה לא היתה טובה.

טיפול בפצועים אחרי שכבר הגיע, היה הצוות הרפואי של צה"ל יעיל ביותר, הגיש עזרה ראשונה על הקרקע ופינה את הפצועים בשהירות. בתמונה למטה חיילים ותושבי קריית-ארבע נושאים פצוע למסוק.

עזרה ראשונה מגיש לאחד הפצועים רופא מקריית-ארבע, כשלידו חייל מילואים חמוש. העזרה הראשונה שהגישו אנשי קריית-ארבע היתה מהירה יחסית, אולם העזרה הראשונה אירע בשעה 7.30 בעו הגיע רק בשעה 9.30.